

תת"ע 9057/01 - מוחמד ח'ליל נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 9057-01-19 מדינת ישראל נ' ח'ליל
תיק חיזוני: 90511259062

בפני כבוד השופט שרת זוכוביצקי-אור
ה המבקש מוחמד ח'ליל
נגד מדינת ישראל
המשיבה

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק דין שניית בהיעדר התאזרחות המבקש ביום 25.2.2019.

ה המבקש קיבל דוח מסוג ברירת משפט המיחס לו עבירה של נהיגה ברמזור אדום בגין תקינה 22(א) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961.

ה המבקש ביקש להישפט על העבירה והדיון בעניינו נקבע ליום 25.2.2019.

ביום הדיון לא התיאץ המבקש בבית המשפט, ומשכך נשבט בהעדתו ונגזר עליו קנס המקורי בסך 1,500 ל"נ.

טענות הצדדים

טענות המבקש

ה המבקש טען כי אמין ידע אודות ההליך המתנהל כנגדו והגיש בקשה להישפט, אך לא קיבל את הזמנה לדין שנקבע ליום 25.2.2019.

לטענת המבקש יגרם לו עיוז דין אם תיוותר הרשות על כנה, שכן לא ניתן בבית המשפט ולא התיאץ לדין מסיבות שאין קשרו בו אלא קשרו במשפט או מי מטעמה שלא הודיעו לו על מועד הדיון בהתאם לדין.

עוד טען המבקש כי תשלום הקנס יפגע פגעה ניכרת בו ובבני משפחתו וכי העונש שהטיל בית המשפט היו העונש המקסימלי, דבר שלnoch נסיבות המקרא מהוות עיוז דין.

ה המבקש הוסיף כי קיימים סיכויי הגנה טוביים מצדיקים את ביטול פסק הדין וכי עמדתו שונה לחלוטין מזה שהוצאה לפני בית המשפט על-ידי המשיבה.

טענות המשיבה

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסק דין - כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין

המשיבה טענה כי טענת המבוקש, לפיה ידע על ההליך המתנהל נגדו והגיש בקשה להישפט אך לא קיבל את הזמנה לדין, נטענה בעלה ובהיעדר בסיסו כלשהו. בנוסף, טענותיו העובדיות של המבוקש סותרות האחת את השניה, שכן Machd Gisa Teun Ci Kibol At Pask HaDin Bdavar Vmaidur Gisa Teun Ci Kibol At Pask HaDin BaAmzavot Shilach.

לטענת המשיבה המבוקש נידון לתשלום הכנס המקורי על סך 1,500 ₪, ובשל כך אין מקום לטענותיו בדבר עיונות דין.

המשיבה הוסיפה כי המבוקש לא הציג כל טעמים הנזקפים לזכותו, לגופו של עניין ביצוע העבירה עצמה, ועל כן אין די בהערכת העבירה בכך להקים חשש לעיונות דין.

דין והכרעה

סעיף 126 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 קובע כי באין הוראה אחרת בחוק, דרך המלך בהליך פליליים מורה על קיום דין בעניינו של הנאשם. בע"פ 99/1903 חסין נ' מדינת ישראל, (7.4.2008) קבע כי השופט שומר:

"העיקרון המנחה בהלים פליליים- אשר יש הסברים כי ניתן לו אף מעמד חוקתי- הוא כי דין יתקיים בנוכחות הנאשם, וזאת דרישה לשם קיומו התקין של המשפט כמו גם לשם מראית פuni הצדקה והבטחת אמון הציבור בהגינות ההליך הפלילי".

לכל זה קיימים מספר חריגים שאחד מהם מעוגן בסעיף 240(א) לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב-1982 (להלן: "חсад פ") הקובע כי בעבירות קלות המוגדרות בו, ניתן לדון את הנאשם שלא בפניו, ככל שבית המשפט סבור כי לא יגרם לו בכך עיונות דין.

כאשר הנאשם הוзван לדין כדין ואין מתייצב אליו רואים אותו כМОודה בעובדות הנטענות בכתב האישום.

סעיף 130 (ח) לחсад פ קובע, כי הנאשם מתייצב למשפטו ונדון בהעדתו רשיי לבקש ביטול פסק דין, אולם יהיה עליו להוכיח אחד ממשני תנאים חלופיים. תנאי אחד הוא כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התיאצבותו והתנאי השני הוא כי ביטול פסק הדין דרוש כדי למנוע עיונות דין.

ולעניין זה ראו רע"פ 9811/09 סמיימי נ' מדינת ישראל (29.12.09) בו נקבע כי:

"לכל אדם הזכות ליום בבית המשפט, ואולם זכות זו אינה מוחלטת ואין לאפשר ניצולה לרעה. היעדר התיאצבות של אדם מודיעו אליו זומן דין עלולה להוביל לתוצאה כי יורשע בדיון ודינו יגזר, כשם שארע בענייננו. משכך היה, הנטול הוא על המבוקש לבטל את פסק הדין להראות כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התיאצבותו או כי הביטול דרוש כדי למנוע עיונות דין כשם שמורה סעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982".

קיומה של סיבה מוצדקת לאי התיאצבות המבוקש

הmbוקש טען כי לא התיאצב לדין שנקבע בעניינו בשל מחדרה של המשיבה שלא מסרה לו או למי מטעמו הזמנה לדין.

בעבירות קלות, קובעת תקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי, התשל"ד - 1974 :

"בעבירות תעבורה שעלייהן חל סעיף 239א לחוק ובעבירות קנס רואים את ההודעה על ביצוע העבירה, ההודעה לתשולם קנס או האזמנה למשפט לעניין עבירות קנס כאמור הומצאה כדין גם ללא חתימה על אישור המסירה, אם חלפו חמישה עשר ימים מיום שנשלחה בדואר רשום, זולת אם הוכית הנמען שלא קיבל את ההודעה או את האזמנה מסיבות שאין תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקובבן".

זהינו אם הוכיתה המשיבה, כי שלחה את ההודעה בדואר רשום כדין חזקה שההודעה נשלחה כדין ועל המבוקש מוטל הנTEL להפריך חזקה זו.

משהוכח כי נשלח דואר רשום אף בהעדר אישור מסירה או אף אם אישור המסירה אינו ממולא כדין, רואים אותו כמו שהגיע למענו תוך 15 ימים מיום שנשלח (עפ"ת (ב"ש) 17-02-2013-**בולנדי נ' מדינת ישראל**, מיום 21.5.17, עפ"ת (ח'') 18-03-2017, **אפטין נ' מדינת ישראל**, מיום 25.4.18 ורע"פ 106/15 **עו"ד קרייב נ' מדינת ישראל**, מיום (20.1.15).

בעפ"ת 19-02-2019-**סוויטי נ' מדינת ישראל** מיום 16.5.2019 (לא פורסם)קבע כב' השופט כדורי כי לשם ביסוס חזקת המסירה, די למאשימה להראות שהازמנה לדין נשלחה לנמען הזמנה בדואר רשום.

על פי אישור המסירה שנמצא בתיק בית המשפט האזמנה לדין נמסרה לידי הנאשם אשר אישר קבלתה בחתימת ידו. בנסיבות אלה אני קובעת כי האזמנה לדין נמסרה למבקש כדין.

האם קיימים חשש לעיוות דין

המבקש טען כי קיימים לזכותו סיכוי הגנה טובים, אך טענה זו נטעה בועלמא, ללא פירוט או תימוכין.

ההלהכה היא כי אין די בעצם כפירה ביצוע העבירה כדי להקים טענה של עיוות דין. יתרה מכך גם אם היה המשיב מעלה טענות של ממש להגנתו מוטלת על בית המשפט חובה לבחון אותן בזיהירות של ממש. קבלת טענה זו משמעותה כי כל מי שיש לו הגנה טובה יכול שלא להופיע לדין שנקבע בעניינו ולאחר הרשותו וגזרת דין יוכל לגרום לביטולו של גזר הדין (ע"פ 2119/02 **כהן עופר נ' מדינת ישראל** (14.4.2002), רע"פ 1773/04 **אלעוברה אסמעיל נ' מדינת ישראל** (23.2.2004)).

על אף בקשה המשיבה להטיל על הנאשם כפל קנס וחurf העובדה של חובת המבקש 10 הרשעות תעבורה קודמות הוטל עליו הकנס המקורי בסך 1,500 ₪ ללא עונשים נלוויים. בנסיבות אלה אני סבורה כי מדובר בענישה מידתית וסבירה.

לפיכך אני קובעת כי אי ביטול פסק הדין לא יגרום לחשש לעיוות דין.

לנוכח האמור ומכוון עקרון סופיות הדיון הבקשה נדחית.

מצורחות שלוח ההחלטה לצדים.

ניתנה היום, ב' סיון תשע"ט, 05 יוני 2019, בהעדר הצדדים.